

XIV. kötet

Budapest, 1899. február 19-én.

8. szám.

Egy kis félreértés.

Beteg lett a fiatal zsidóasszony s elszalajtották a családát a házi orvosért, a kit azonban nem talált otthon,

hát egy másik orvossal tért vissza. A férj szabadkozik, hogy nekik van rendes házi orvosuk, ő nem hívatta őt.

— De én *hasonszenvi* orvos vagyok! — jelenti ki a hivatlan orvos.

— Hiszen éppen *ottan* fáj, — nyögdécesel hátuk mögött a beteg menyecske.

Dalok.

Éringat édes dallama,
Álomba ringat hangja el,
A szív, kié e dal vala,
Nem ébredt itten soha fel.

Másikba' sir a fájdalom,
Búval lankasztja lelkemet,
E dal — merengve hallgatom, —
Csalódott szivé lehetett.

Ez meg tombolva lángba hajt,
Nem ismer gátot és határt,
A szív, a melyben ez fogant,
Nyugalmat itten nem talált.

Örök érzelmek lángja száll
Dalaik szárnyán szüntelen,
Azért sejtik, hogy nincs halál,
A kik szeretnek végtelen.

Olyan nagy a szeretetük:
Midőn a földtől elszakad,
Egy-egy részecske belőlük,
Egy-egy dalocska itt marad.

Haan Béla.

A tárcza-czikk.

Hamarosan kiollóztam egy pár ujdonságot, megtoldotam, elcsiptem belőle, szóval siettem elvégezni a dolgomat, midőn ajtómon kopogtattak.

— Szabad!

Szerkesztőnk barátságos alakja jelent meg a küszöbön.

— Amint látom, távozni készülsz.

— Körülbelül.

— Nos hát maradj itt még egy kis félórát. Nincs tárczának valónk. Kapj valamit össze hamarjában.

— De mit?

— A mit akarsz.

A mit a szerkesztő mond: parancs. Nem szóltam többet, mint «meglesz». Aztán lerántottam kabátomat s visszaültem az íróasztalom elé. Nyolcz órára járt az idő s már hétkor Sárosyékknál kellett volna lennem. Sárosyékhoz nagy társaság volt hivatalos s kedélyes szórakozásra volt kilátás. Tessék! Mikor semmi dolgom sincs, akkor soha sem keresnek s épen ma, mikor sietnem kellene... Ördög vigye el a hivatalos elfoglaltságot — és a vagyonos osztályt!

Ha azt hiszik, hogy képes voltam megírni a tárcza-czikket, akkor nagyon tévednek. Sokáig rágtam a tollat s izgatottan rezgettem térdeimet. Már gyerekkoromban szidott mindig az apám, hogy minek rezgetem a térdeimet. Milyen szép idők is voltak azok, mikor a vizsgákra készültem s a vizsga előtt való napon izgatottan lapozgattam a könyvben; de egy szót sem értettem belőle — akkor szólt rám az apám, hogy minek rezgetem a térdeimet. Mikor letettük a vizsgát, meg volt a szabad vakáció, kimentünk Megyerre nyaralni s ott beiratott apám az uszodába öt forintért. Ezért naponkint reggeltől délig és délutántól estig a vízben lubiczoltunk és tanultunk úszni. Milyen kellemes is volt az! A forró nyári napon a hideg vízben buktattuk egymást mi fiúk. Sokszor még az uszómester is neki vetkőzött és nagy «fejessel» ugrott be a vízbe kicsit «tréfálni». Egyszer szintén eltűnt a víz alatt s csak nem jött a felszínre. Mikor már negyed óráig nem láttuk, ijedten bujtunk össze s nagy vitatkozás között elhatároztuk, hogy negyed óráig még egy uszómester tüdeje sem bírja ki a víz alatt. Mit tegyünk most? Megfult a szegény uszómester. A felesége érkezett meg abban a pillanatban, s hozott egy liter ötvenest a férjének. Megrohantuk. A mint elmeséltük neki a katasztrófát, nagyot sikoltott:

— Már megint részeg volt a gézengúz!

És elejtette a literes üveget, mely nagyot csörögve zuhant a deszkákra s tartalma szívrepesztően egyesült a Duna habjaival.

Az üveg csörömpölésére a víz mélyéből ijedt kiáltás hallatszott. Oda néztünk. Hát az uszómester ott guksolt egy lépcső alatt s kétségbeesetten pislogott két lépcső

foka között az összetört üvegre. Nem mert kijönni, félt, hogy megveri a felesége, hanem csak ennyit mormogott:

— Kellett ez nekem!?

Ilyeneket csinált, ha nem volt berugva. Hanem akkor: goromba mint a pokrócz. A testvérem mesélte, hogy ilyen állapotában egy miniszteri tanácsos feleségére, a ki rudon volt, az «egy-kettő»-zés között így rivalt rá:

— Nyujtod ki a lábad? Leütöm a lábad!

Mikor a fiatal méltóságos asszonyka ősz férjének siránkozva panaszolta el baját s ez az uszómestert másnap felelősségre vonta, azt válaszolta:

— Maga ért az országot dirigálni, de nem uszni tanítani. Hallgasson, mert ha még sokat «szekiroz», felhúrom a vasmaeskát, aztán úszunk — Promontor felé — s a méltóságos úr egy forint borraivalót adott neki, hogy hallgatásra bírja.

A falióra kilenczet ütött. Botrány! Ide ülök az íróasztalhoz, hogy tárczát írjak gyorsan, hogy Sárosyékhoz menjek s egy óra óta morfondírozom az uszodáról. Milyen jól mulathatnak most s képzelem, hogy szidnak: gazember vagyok, mert nem tartom meg szavamat. El fogok menni és kivágom magamat.

De hát a tárcza? No gyorsan!

— Segitsetek, uraim, Vörösmarty, Petőfi, Hazafi és Madách! Florianna kisasszony! Ah igen bravo. Megvan a humoreszk. Florianna kisasszony nem volt egészen viruló rózsza, de nagy állatbarát, kisvárosban lakott, a daxlijai a ház tetején mászkáltak s a boldogtalan kisasszony egyszer rá ült a «czirmos»-ra és laposra nyomta. Még most is könyezik érte s minden hónap utolsó péntekjén engesztelő miseáldozatot mondat lelki üdveért.

Volt egy fehér csacsija is, úgy hívták, hogy «Ácsi». Naponkint elment sörözni a szemben levő koresmába és a csapos szájába töltött egy pohár sört. Inni tudott, fizetni nem, annyira művelt nem volt. Ezt Florianna kisasszony tette meg helyette minden elsején. Egyszer elfogta a város derék egyetlen rendőre s bezárta. Florianna zokogva ment érte s 50 krajczár büntetést fizetett, de megjegyezte, hogy harminczkilenc év óta nem hallott olyat, hogy szamarat bekisértek volna.

A szamár ugyan beadott most nekem. A khaosz még nagyobb lett fejemben, mert a «szamár» szó oly sok ismerős alakot varázsolt szemeim elé, hogy vége volt a tárczának, mert oly sokat tudtam volna írni ezekről, hogy most már épenséggel semmit sem tudtam. Csak azt mondhatom, hogy bolond, a ki azt hiszi, hogy tárczát lehet pipaszó mellett gyártani akkor, mikor az embert várják Sárosyékknál.

Nem ér az élet egy fakrajczárt sem. Levágtam a tollat.

— Pukkadjon meg a szerkesztő, még sem megy!...

és tíz perc múlva Sárosyék ajtaján kopogtam. Az ajtóban megjelent a cseléd.

— Jó napot!

— Ne szóljon, hogy megérkeztem!

S anélkül, hogy sokat kérdezgettem volna, (hisz eléggé jó ismerős vagyok a háznál) berohantam az előszobából jobboldalt eső szobába, mely Sárosy barátom szobája volt, azzal a szándékkal, hogy ott végigheveredem a kanapén s várok, míg valaki véletlenül rám akad: akkor azt hazudom, hogy már régen itt vagyok, de rosszul éreztem magamat.

A szobában sötét volt. Éreztem a kanapét, rá feküdtem és vártam. Onkéntelen elszundikáltam.

— Segítség!

— Gyilkos!

— Tűz van!

— Mi a csoda! — Ijedten ugrottam fel. A szobában világosság volt.

Hát három vén asszony ugrál körülöttem égfelé emelt kezekkel s torkuk szakadtából kiáltanak nekem, mintha süket volnék.

— Jól van no! Hát hol van tűz, hol a gyilkos?

És felugrottam. Erre eszeveszetten rohantak ki. Az első elesett a küszöbön, a többi rája.

No ez ugyan jól sikerült. Rohantam el, a merre jöttem, a szerkesztőségbe, elfeledve Sárosyékát — hahótázva — boldogan. Egy emeletet hibáztam, ez volt az egész.

Meg volt az anyag s a tárcza-humoreszk kitünően sikerült.

Henszelman Béla.

Vigasztalás.

Nő. Nem szégyenled magad? Részegen jönni haza! Hiszen a kocsis előtt kellene röstelned!

Férj. De . . . de é . . . édesem, hi . . . hiszen a . . . a ko . . . kocsis még részegebb.

Két gondolat.
Azon töprenkedem
 Melletted magamba':
 «Bár a szived tőlem
 Véggkép elszakadna!»

Te meg azt gondolod
 A szemembe nézve:
 «Be jó volna mindig
 Veled kéz a kézbe'!»

És részvevőn épen
 Akkor tudakolod,
 Hogy úgy elmélyedve
 Vajjon mit gondolok?

Dezsi Sándor.

Humoros stílus.

Egy vidéki város X. házában a következő tartalmú kis czédula látható éjjel-nappal:

«Egy butorozott
 szoba istállóval,
 lovasurak részére
 kiadó.»

Látszólagos ellenmondás.

A. Ki az az úr ott, a ki úgy lármázik?

B. Az egy öreg százados, a ki nem régen lépett nyugalmába.

Tivornyázás után.

Erősen becsudálkozott állapotban fényesíti hétfőn reggel a háziszolga egyik vendégnek a cipőjét. A cipő gazdája kiszól az ajtóból:

— Hozza be már a cipőmet!

— Nem értem, kérem alássan, már félórája kefélem s még sem akar fényesedni!

— Nem is csoda, — világosítja fel a vendég, — ha a cipő helyett a — saját könyökét keféli.

Bakafurfang.

Infanterist Dudás fogadott Bagó káplár urral két liter borban, hogy kimegy a folyosóra, aztán onnét bejön anélkül, hogy kezeivel csak érintené is a zárt ajtót. Továbbá ilyen módon megiszik egy pohár vizet is az asztalról úgy, hogy sem kezével, sem lábával az asztalt s a poharat még csak meg sem érinti.

Felült egyik bakatársa vállára, a ki behozta a vállán a szobába és a saját kezével fölemelte az asztalról és a Dudás szájához tartotta a poharat. Így nyerte meg a furfangos Dudás a fogadást.

Utolsó szerelem.

Utolsó volt-e, vagy csak álom,
Mely könnyen messze száll,
Nap fénye volt-e esti tájon,
Vagy méla holdsugár?!

Nem hold, nap volt az, úgy hiszem,
Hogy elszállt csendesen,
Miként nap nyugtán, — ó milyen
Hüvös lett hirtelen...

Haan Béla.

Gonosz nyelv.

Lakó. Hallotta az éjjel azt a borzasztó vihart?

Háziúr. Hogyne, — egészen tisztán kivehettem az ön feleségének a hangját.

Szaván fogta.

Anyá. Te Hus, az nem illik, hogy már szerelmes leveleket irogatsz, hisz még alig vagy tizenhat éves!

Leány. Ugyan mama, mikor voltál hát te szerelmes, hisz tizenhétéves korodban férjhez mentél?

Őszintén.

— Mondja meg bizalmasan: őszintén ajánlhatja nekem ezt a bort?

— Hogyne, hiszen húsz százalék jutalékot kapok az eladási árból!

Ez is szerenese.

Veréb Dani. De irigylem a szerencséjét ennek a Bagó Miskának!

Csutak András. Mit beszélsz! Hisz alig most egy hete temette el a feleségét!

Veréb Dani (felsóhajt). Ép ezt irigylem tőle.

Reményteljes ifju.

A. Igaz, hogy beléptél a mértékletességi egyesületbe?

B. Igaz s ajánlom neked is, hogy lépj be; a tagsági díj évente csak két forint.

A. Két forint? Hiszen azért öt liter bort ihatom!

Ifjú fogorvos, (a kít a bálban bemutatnak egy kisasszonynak). Nagysád olyan ismerősnek tetszik nekem. Nem húzatott nálam újabb időben fogat?

Bakfis. Nem, még nem volt szerencsém.

Félreértés.

Tanár (dühösen). Farkas, ön bátran [visszakérhetné a tandiját!

Diák (örömmel). Hát visszaadják?

Ezernek megmondtam.

Ezernek megmondtam
— S hitték a leányok, —
Hogy csak ő miattuk
Élem a világot.

S előtted nem merem
Mondani, angyalom,
Hogy érted az egész
Világot elhagyom.

Dezsi Sándor.

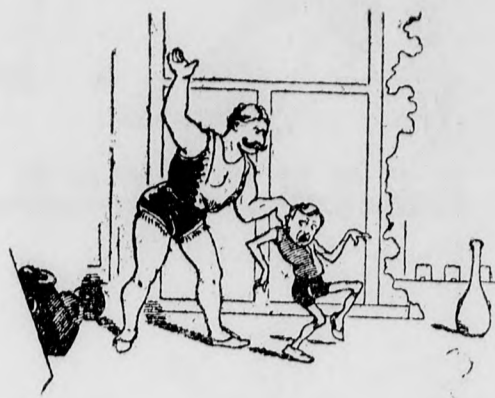
Megfejtés.

A. Mi az oka tulajdonképen, hogy a hadseregnek olyan szerencséje van a nőknél?

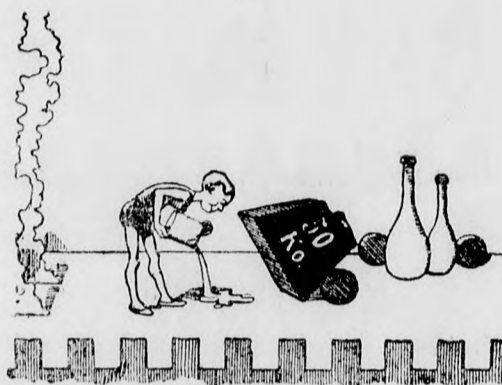
B. Mert a kétféle posztó közül valamelyik mindig tetszik nekik.

Az odaenyvezett súly,

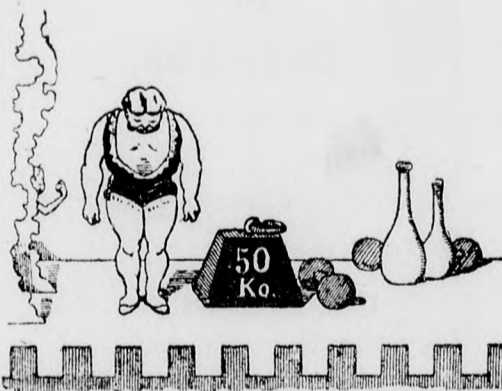
vagy: a kis erőművész bosszúja.

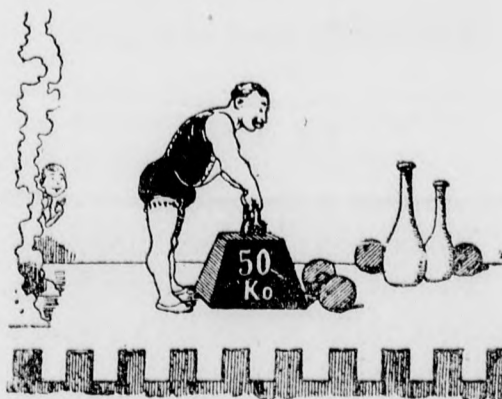
II.

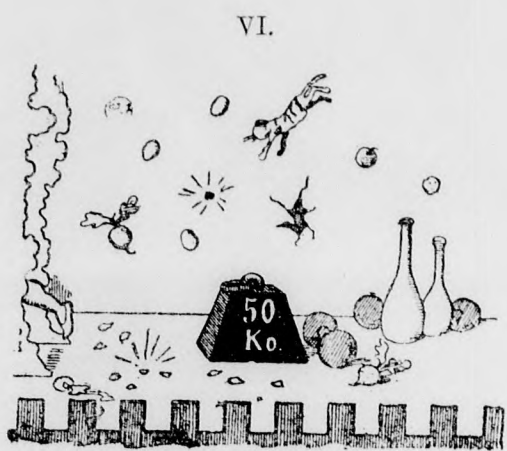
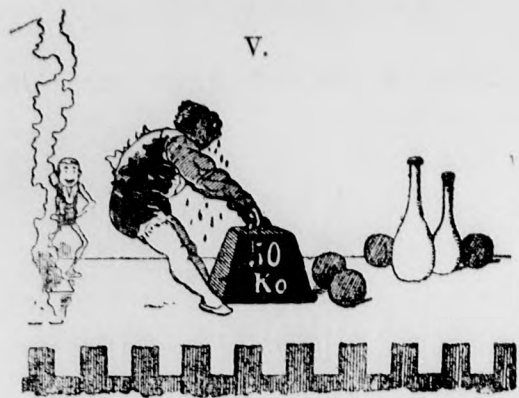

III.

IV.

Felfogás dolga.

I. operaénekes. Mégis szép az igazgatóunktól, hogy amerikai körutunk idejére minden kedvezményt megadott. Még a feleségünket is magunkkal vihetjük!

II. operaénekes. És ezt nevezik Amerikában szabadságnak!

Czigány hit.

Magyarazza a plébános
A czigánynak,
Hogy a lelkek túlvilágon
Mit esinálnak.

És mikor már jó sokáig
Magyarázott,
Meggérdezi: — hiszi-e a
Túlvilágot?

«Hinni hisem, — szól a czigány, —
De meglássa
Plébános úr: mégse lesz majd
Igazsága!»

Farkass Károly.

Iskolából.

Tanár. No, fordítsa le Beregi:
Beatus ille qui procul negotiis,
Paterna rura bobus exercet suis.

Tanuló. Boldog az, ki a gondoktól távol atyai földén
egzercziroztatja ökreit a disznókkal.

Gyermekszáj.

Laczi (a telefonon beszél egy úrral, a ki erősen hebeg).
Papa, gyere csak ide, a telefonvezeték drótja összegöbösödhetett!

Őszinte visszaemlékezés.

Paraszt atyafi a koresmároshoz.

— Tudja-e, mi ujság Iezig gazda? Meghalt a kántor úr az éjjel!

— Ej-ej, beh kár érte, oly jó hangja volt, és mennyit tudott inni!

Figyelmes férj.

A. Miért hagyja otthon a pénzszekrénye kulcsát?

B. Mert észrevettem, hogy a feleségem meg akar a könyvelővel szökni.

Röviden.

Meggérdezik telefonon a tudakozó-intézettől: «Hogy áll Spitzer & Co cég?» Mire megjön a válasz:

— Sehogy sem áll már, hanem — ül.

Jó emberismerő.

— Nem különös, Aladár, hogy aránylag olyan ritkán jönnek az emberek ugyanarra a gondolatra?

— Majd másképp beszélsz, Arankám, ha majd megkapjuk a nászajándékokat!

Drága multság.

- Megnézi ön az új szomorújátékomat is?
 — Igen, az nekem mindig csak öt színházjegyembe kerül.
 — Hogy-hogy ötbe?
 — Mert egy-egy este nem bírok belőle többet hallgatni — egy felvonásnál.

Fokról-fokra.

- A. Béla jól nősült. Kitünő gazdaasszonyt kapott.
 B. Az már ér valamit.
 A. Valami ötvenezer forint hozományt is kapott.
 B. Az már többet ér.
 A. És anyóst se kap vele.
 B. Ez ér a legtöbbet.

Vadkereskedésben.

Kocszavadász. No, ezt a nyulat meglövöm mára.

Vadkereskedő. Sajnálom, de ezt már meglötte Boróka úr. Sziveskedjék talán mást választani.

A hangmagasság.

- A. Hogy mulattál tegnap a társaságban?
 B. Meglehetősen.
 A. Kitünőségek nem voltak jelen?
 B. Zengőfy tenorista és Reeseghó baritonista.
 A. Mit beszélt a tenorista?
 B. Ostobaságokat.
 A. És a baritonista?
 B. Ugyanazokat az ostobaságokat, csak egy oktávval lejjebb.

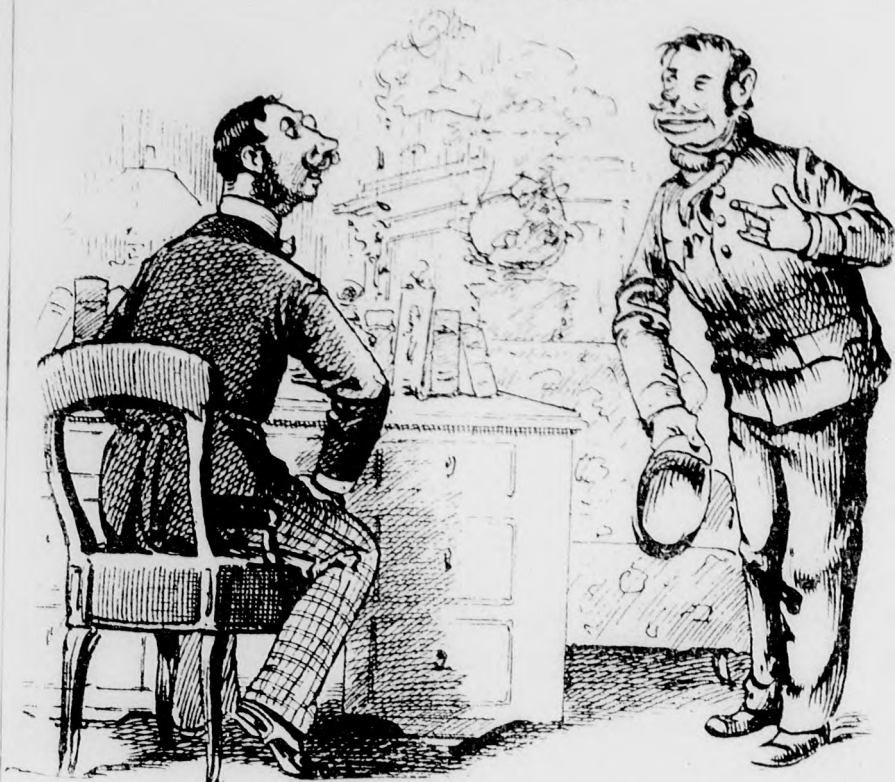
Női sziv.

Nem igaz, hogy a női sziv
 Csak egyetlenegyszer szeret,
 S ha csalódott szerelmében,
 A fájdalomtól megreped.

Olyan a sziv, mint a gyertya,
 Mely csak imént lett kifujva:
 Egy kis tűztől lánggra lobban
 S teljes fényvel lobog ujra.

G. O. B.

Lovagias hordár.

Ur. No, átadta a bokrétát a művésznőnek a szállóban?

Hordár. Az a nagysága ma reggel már visszautazott külföldre.

Ur. Akkor vissza kellett volna hozni a bokrétát!

Hordár (mosolyogva). Igen, de volt ott egy szobalány, az is olyan ennivaló kis jószág, hát oda adtam a bokrétát neki.

Szűk gazda.

Ó Szűk gazda, pompás gazda,
Olyan nem sok terme:
Telistele van buzával
Valamennyi verme.

Ökre, lova, mint a potyka
Olyan kövér fajta,
Akarva nem akarva is
Megáll szemed rajta.

És ez mind az ő érdeme
— Vallja nappal éjjel —
Ő viszi a gazdaságot,
Ahoz értő kézzel.

De érti is: ki, mit, hogyan
És mikor csináljon:
Azt se tudja munkás, cseléd,
Mék lábára álljon.

No, gondolám — az önérzet
Hogy így dőlt belőle, —
Be-benézek néha hozzá,
Tanulgatok tőle.

Be is tértem nemsokára — — —
De mi pórul jártam:
Nagyon furesa egy dolog ám,
A mit én ott láttam.

Kint az ólban Szűknét lelém,
Káromkodott épen,
Bérest, kocsist egymásután
Törülgetett képen.

Hol lehet Szűk? — töprenkedém, —
Házba megyünk aztán:
Hát ő kelme tollat fosztva
Bóbiskolt a padkán.

Nagy Endre.

Ez is ok.

A. Ön sértegetni merete azt a hölgyet, ezért ön nekem elégtételt fog adni!

B. Nagyon sajnálom, uram, hogy nem állhatok önnek rendelkezésére; de az én életbiztosító-társaságom párbaj esetén nem fizet.

Önhitt.

Főhadnagy. Épen egy gyönyörű szép leányról álmodtam. Szegénykének azonban pechje volt. Mert épen midőn meg akartam csókolni, — abban a pillanatban föl-ébredtem.

Házások közt.

Nő. Szép tőled, édesem, hogy a kedvemért lemondtál a dohányzásról.

Férj. Oh kérlek, a te kedvedért lemondanék akár — a nemdohányzásról is!

Van mulatság, mely isteni,
És sohasem lesz vége:
A semmivel port hinteni
Az ember szemébe.

K. R.

Hibátlan cselédek és neveletlen gyermekek csak idegen háznál fordulnak elő.

A legtöbb leány óhajtja a saját tűzhelyét, főzni azonban nem tud rajta.

Az élet olyan mint a kártyajátékok közt a huszonegy. Mikor az ember megszületett, a kártya ki van osztva; mikor megházasodott huszonegye van; mikor pedig meghalt, fucsesot mondott.

Szakácsné. Nem, magától többé nem veszek tojást. A multkor is húsz közül tizennégy romlott volt.

Kofa. De édes lelkem, nézze meg, száz ember közt is hány jót talál? Ilyen a tojás is, — ez már a természet rendje.

Megfelelt.

Új nemes. Látod, kedves barátom, ezt a szép magyar díszékszert rajtam? Ez még az űk apámtól maradt rám.

Gróf. Úgy? Furcsa pedig, mert vagy két hete ugyan-ezt láttam egy műötvös kirakatában.

Új nemes (zavartan). Úgy? ... Hát tudod, kedves barátom, az az űk apám nagy zavarban volt egyszer s elzalogosította; én meg most kiváltottam,

Könyvpiacz.

Jankó János élete és munkái. Irta Szana Tamás. Harmadik kötete ez annak a hézagot pótló vállalatnak, melyet pár évvel ezelőtt indított az Athenæum, hogy megismertesse a nagy közönséggel a magyar képzőművészet kiváló mestereinek életét és művészi alkotásait. Markó és Zichy után most a magyar humoros rajzok első s máig is pótolhatatlan mestere: Jankó János kerül sorra. A díszesen kiállított mű vonzó előadásban és részletesen ismerteti Jankó életét és munkáit, a melyekből sokat találunk a szöveg közé ékelve. Ára 3 frt.

A milliomos. Regény, írta Croker M. B. Az amerikai írónő valamennyi regénye a legérdekfeszítőbb olvasmányok közé tartozik, az érdekes meseszövésen kívül főleg annak a ránk nézve idegen indiai világnak ismertetése által, melyben legtöbb regénye lejátszódik. A regény hősnője egy szegény leány, a ki Angliából Indiába kerül, a hol meghódít egy angol milliomost és sok félreértés és szenvedés után nőül megy hozzá. Az Egyetemes Regénytárban jelent meg s ára a két kötetnek piros vászonba kötve 1 frt.

Fordító. Pompásan vannak átültetve; de sajna, lapunkból a legjobb fordítás is programmszerűleg ki van zárva. — *Német-Szt-Miklós.* Jól sejtette, mert már is sorra kerülnek a régiék; az újabbak azonban mind járt nyomon haladnak. — *Budapest, D. S.* Valamennyi helyet kap. — *Budapest, G. Ö.* Elcsépelet ötlet. — *Pápa, P. U.* Sajnálattunkra az erre a célra szánt példányok ez idő szerint mind le vannak már foglalva. — *Budapest, H. K.* Adomái mind jók, ha nem is mind újak. — *Eger, K.* Sokat markol, keveset fog. Keveset, de jót! — ez a jelszó. — *Budapest, D. D.* Egyiket beszorítjuk, a másik nem lapunkba való.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rímekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50.

Elsőrangu hazai gyártmány.	
Gőzeséplők	Pontos cím: ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSULAT BUDAPEST.
	Magyarország legnagyobb és egyedüli gazdasági gépgyára, mely a gazdálkodáshoz szükséges összes gazdasági gépeket gyártja.
Borprések.	Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni. Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.
Borprések.	Szecs-kavágók. Morz-olók.
Borprések.	Borprések.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

A
1000000

koronás főnyeremény, kedden 1899. február 21-én okvetlen jut kisorsolásra az ujságíró-sorsjegyek huzásán. Azonki-
vül 1075 nyeremény, 10,000 korona stb.
lesz kisorsolva. Egy sorsjegy 1 korona.
Sorsjegyek mindenütt kaphatók. Vi-
dégi megrendeléseket pontosan eszkö-
zöl a BUDAPESTI UJSÁGIRÓK
EGYESÜLETE sorsjáték-kezelősége
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

MEGHIVÓ.

A „Salgótarjáni kőszénbánya-részvénytársulat”

folyó évi márczius hó 6-dik napján délelőtti 10 órakor fogja budapesti központi irodájában (V., Erzsébet tér 16.)

XXXI. rendes évi közgyűlését

megtartani, melyre a t. cz. részvényeseit meghívja.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1898-ik évről.
2. Az 1898. évi mérleg előterjesztése, a tiszta nyereség megállapítása és határozathozatal ennek hováfordítása iránt.
3. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény az 1898-ik évre vonatkozólag.
4. Indítvány az alaptőkének felemelése és 38,000 darab új részvény kibocsátása iránt.
5. Kilencz igazgatósági tag választása.
6. Alapszabály-módosítások.

Budapest, 1899. február hó 5-én.

Az igazgatóság.

Megjegyzés. Felkérjük az ezen közgyűlésen résztvenni akaró t. cz. részvényeseket, hogy részvényeiket az alapszabályok 19-ik §-a értelmében legkésőbbben bezárólag **folyó hó 25-ik napjáig** vagy a társulat fent megjelölt **központi pénztáránál**, vagy pedig a **k. k. priv. allg. österr. Bodencredit-Anstalt-nál Bécsben** (I. Teinfaltstrasse 6.) tegyék el.

Minden 25 részvény egy szavazatra jogosít, de 10 szavazatnál többet saját nevében senki sem gyakorolhat.

Az alapszabályok 52-ik § a értelmében az évi mérleg és az évi jelentés 1899. február hó 25-ik napjától kezdve nyomtatásban t. cz. részvényeseinknek társulatunk központi irodájában rendelkezésre állanak.

(Utányomás nem díjaztatik.)

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

Cs. és kir. szabad.

HANGSZERIPAR

Budapest, VII., Kerepesi-út 36. sz.

Cimbalmok, hegedűk, fuvolák és teljes zenekari felszerelések.
Zenélő dísz és pipere tárgyak, mechan. salon-hangszerek.
Minden alkalomra illő zenélő ajándékok.

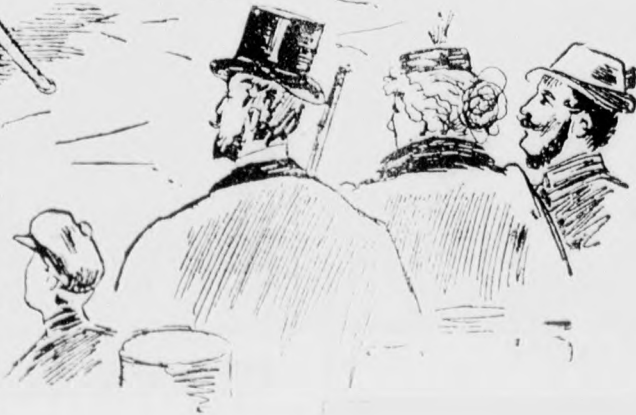

Zongora-termek:

Kossuth Lajos-utca 22.
(Károly-körút sarkán).

ZENEPALOTA.

Illusztrált árjegyzék (minlen szikkről külön) ingyen kapható.

Üzlettársat

keres 10—15,000 forinttal egy 35 éves jó hírű bécsi zongoragyáros. — Ajánlatok legkésőbb február hó végéig «Clavier-fabrik VII., Bécs Hauptpost restante» intézendők.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ara diszkötésben 2 trt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ara vászonkötésben 2 trt.

JEDLICZKA RÓBERT ajánlja hírneves

Karlsbadi-ostyáit

Egy 5 fritos (utánvétellel) bérmentes postaláda tartalmaz: 50 nagy és 50 kis karlsbadi 50 dessertet, 50 vaniliás-, 50 mogyorós- és 100 Mignonreczést.

Komorau (Osztrák Szilézia).

➔ Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium 1957 93. magas rendeletével. ➔

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeknek tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek legegészségesebben és legolcsóbban készítenek.

BLUM ÉS TÁRSA Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói és szerb kir. udvari szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán).

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A cég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a híre, amennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezuttal 50,000 drb; vadoncz állománya 8 millió. A cég évenként 4500-5000 rendelőnek küld szállítmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoki szőlőtelepítőknek kincses háza talajon létesült és így az főként a azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben épen úgy, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerakódásu vagy túlságosan kövéritett talajban állítatik elő. A gyümölcsfajok boldogult Bereczki Máté mezőkovácsházi hírneves telepéről valók. *Ugy magasderékú, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszi barack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből.* Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökere, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4-5 éves igen erős koronás sorfák darabja 45-50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból tablaürítés folytan 1-2-3-4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2-5-7-10-15 krért, melyek gazdag gyökérzetük fogva főként nagybani telepi ésekhez olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fentirt cégnél. A gazdag gyökérzetű vadonczok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 5-10-15% engedmény. — Level-cím:

UNGHVÁRY LÁSZLÓ gyümölcsfa-iskolája, Czeplédén.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

7879

Állami felügyelet alatt.

KI AKAR egyéves önkéntes LENNI?

Mindazon ifjak, kik a megkívánt iskolákat nem végezték, előkészültségükre és foglalkozásukra való tekintet nélkül megszerezhetik az egyéves önkéntesi jogot. Születési év közlendő. A ki már sor alatt állott, elkésett!

Programm ingyen és bérmentve.

LICHTBLAU ALBERT
a katonaiskola igazgatója
Debreczenben.

A kurzus kezdődik márczius hó 12-én.
Felügyelő: **MAYER ADOLF**
es. és kir. őrnagy.

Keveset használt

4 szoba butor

- 1 hálószoba, matt faragott 150 frt.
- 1 teljes matt ebédlőszoba 3 ajtós faragott, 270 frt.
- 1 garnitúra, 1 Indinière-tükör, 1 szalonasztal 200 frt.
- 1 uriszoba: 1 könyvtárszekrény, 1 íróasztal, mind oszlopos, 1 ottomán szőnyeg 1 fauteille az íróasztalhoz 185 frt.

Bővebbet: Váci-utca 11. I. emelet
a butor-kereskedésben.